

de verenigde verenigingen

Opiniestuk 'de Verenigde Verenigingen', 1 april 2010

Een beetje meer richting zou welkom zijn

Het vullen van putten. Het bouwen van scholen. Een investeringsregering zijn. Onderzoek en ontwikkeling oppompen. Het waslijstje aan dringende noden en ingrepen wordt steeds langer. Deze dagen zit de Vlaamse regering samen om na te gaan of de begroting voor 2010 nog moet worden bijgestuurd. De tienduizenden verenigingen in Vlaanderen kijken een beetje verweesd toe. Zij beseffen maar al te goed dat het niet zo goed gaat. Maar heeft de Vlaamse regering een antwoord dat de cijfers overstijgt? Kiest ze voor eenmalige, tijdelijke ingrepen of grijpt ze structureel in en hypothekeert ze het voortbestaan en de toekomst van verenigingen? Is er enig perspectief?

Sociaal kapitaal

De Vlaamse regering heeft de jongste jaren een behoorlijke relatie opgebouwd met het middenveld, met de verenigingen. We zitten geregeld rond de tafel om na te gaan hoe het beleid voor en door de verenigingen kan evolueren. Thema's als diversiteit, innovatie, de Europese agenda,... passeren hier de revue. We vinden die goede relatie heel belangrijk. Ze werd opgebouwd in goede tijden. Maar nu, op het moment dat er onheilswolken hangen, zal duidelijk worden of de regering deze relatie ernstig neemt.

Het brede middenveld in Vlaanderen krijgt zijn gezag van onderuit, door en voor de mensen. Het feit alleen al dat vandaag het verenigd engagement zelfs vooruit gaat, bewijst hoe diep dit fenomeen is ingeworteld in de Vlaamse samenleving. En dat is goed, zo stellen velen. Goed voor de democratie, goed voor een reële en realistische beleving en bevraging van waarden en normen,...Verenigingen worden gevat onder de noemer "sociaal kapitaal", wellicht de enige vorm van kapitaal die het belang van de héle samenleving nog niet verloochend heeft.

Teruggekatapulteerd?

Wat minder geweten is, is dat verenigingen – in harde valuta uitgedrukt – geen "dood kapitaal" zijn voor de economie. Onderzoek, in opdracht van de Koning Boudewijnstichting, schat dat het verenigingsleven niet minder dan 20 miljard euro in de economie pompt. De voorbije jaren groeide de werkgelegenheid bij de verenigingen harder dan het gemiddelde van de andere sectoren in de samenleving. Dit illustreert treffend het vliegwieleffect van heel wat verenigingen: een beperkte subsidiegroei vertaalt zich in een exponentieel grotere tewerkstelling. Maar ook het omgekeerde doet zich voor: een relatief beperkte afbouw van subsidies, betekent een exponentieel verlies aan banen. Verenigingen investeren al hun middelen in hun maatschappelijk doel en balanceren daardoor voortdurend op het scherp van de budgettaire snee.

de verenigde verenigingen

Als we de besparingen in 2009 en 2010, samenvoegen met de (spook-?)verhalen over 2011, dan komen we al snel tot een vermindering van de middelen met ongeveer 10 procent. En dan hebben we het nog maar over de rechtstreekse subsidies. De andere inkomstenbronnen, giften, sponsoring e.d., drogen voor velen nog sneller op. Een eenvoudige rekensom leert ons een dreigend banenverlies van tussen de 1.000 en 1.500 voltijdsen. Hier dreigt – om het met een decrooisme samen te vatten – een “opelisering” van het verenigingsleven, maar dan een stille.

Het wordt meer dan tijd dat de regering het schouderophalend gezucht en gekreun verlaat. We weten intussen al dat het op dit moment niet zo goed gaat met de begroting en dat de knip aan de beugel moet. Maar waar moet dit toe leiden? Betekent dit dat op het moment waarop Vlaanderen opnieuw zijn budget op orde heeft, de verenigingen aan min 10 procent aan de meet komen? En dus teruggekatapulteerd worden naar het begin van deze eeuw? Of neemt de regering zich voor om weldra opnieuw aan te sluiten bij het elan van de voorbije jaren?

Een blik op de toekomst

Het Vlaams parlement heeft aan de regering gevraagd om tegen april een meerjarenbegroting op te stellen. Wij vinden dat goed. Want op die manier letten de ministers niet enkel op de kleintjes, maar maken ze meteen duidelijk waar en waarmee ze de volgende jaren het verenigingsleven duurzaam willen ondersteunen. We roepen dan ook op om de uitvoering van de decreten in een toekomstgericht perspectief te gieten én alvast voldoende middelen te voorzien voor een omvattend vierde Vlaams Intersectoraal Akkoord (VIA). Samen met de werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers, kan de overheid op die manier de hand aan de ploeg slaan om een belangrijke basisfinanciering van maatschappelijk belangrijke en gewenste initiatieven te garanderen.

Vele verenigingen zijn als geen ander ervaringsdeskundigen in het aan elkaar knopen van de losse eindjes. Zij merken dagelijks bij de miljoenen mensen die ze groeperen hoezeer de crisis het vertrouwen in de toekomst aantast. We vragen aan de Vlaamse overheid om opnieuw garant te willen staan voor een toekomst.

Dirk Verbist (Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk)

Ann Demeulemeester (ACW)

Martine Lemonnier (Socialistische Mutualiteiten)

Danny Jacobs (Bond Beter Leefmilieu)

namens 'de Verenigde Verenigingen'

'de Verenigde Verenigingen' is het samenwerkingsverband en de spreekbuis van het middenveld. Het bestaat uit: ACW; Bond Beter Leefmilieu; Forum van Etnisch-Culturele Minderheden; Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV); Forum voor Amateurkunsten; Gezinsbond; 11.11.11, koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging; Christelijke Mutualiteit (LCM); Socialistische Mutualiteit (NVSM); de Vlaamse vakbonden; Vlaamse Jeugdraad; Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen; Vlaamse Sportfederatie en honderden andere organisaties. www.deverenigdeverenigingen.be

---